

[Bjerg.]

som et Bevis herpaa. Jeg tror ikke, at han vil hente nogen Fortjeneste hjem ad den Vej.

Som jeg omtalte i Begyndelsen af mit Indlæg, tillægger jeg disse Lovforslag den største Betydning som Middel til at forøge Eksportproduktionen. Som økonomisk Støtte til Erhvervet betyder disse faa Millioner, som Staten yder i Tilskud til Eksporten, ikke saa forfærdeligt meget. Naar de 20 Mill. Kr., som Landbruget selv ejer i Smørpuljen, bliver trukket fra, bliver der jo ikke saa meget tilbage. I Gennemsnit bliver det omkring et Par Hundrede Kroner til hvert selvstændigt Brug her i Landet. Det er ganske givet, at en saadan Støtte kan ikke være af afgørende Betydning. Det er rigtigt, at det store Landbrug kan bedre klare sig som Erhverv uden Tilskud til Æg-, Smør- og Flæskeproduktionen, men sker det ved Indskrænkning af disse Produktioner, ved en ekstensiv Drift, som i og for sig er meget fristende for disse Brug, idet det vil spare en Del paa Folkehødet, er det givet, at Landet er daarligt tjent med denne Udgang. Landet er netop interesseret i, at disse Produktioner bliver forøget. Jeg vilde gerne gøre opmærksom paa, at vi har jo egentlig Bevis for, at Flæskeprisen er lav nok. Thi naar vi sammenligner Tallet for første Gang drægtige Søer for Juli 1945 med Tallet for Juli 1946, viser det sig, at disse Søer er gaaet tilbage i Antal fra 71 000 til 41 000. Det er en ganske klækkelig Reduktion, som vi vil komme til at mærke nu, idet vi ikke har det Materiale, som vi skal bruge til Forøgelse af Flæskeproduktionen i det Tempo, som vi gerne ønskede, og som Landet er meget interesseret i.

De oprindelige Forslagspriser, 5 Kr. pr. kg Smør og 3 Kr. pr. kg Flæsk samt en 20 pCt. Forhøjelse af Ægprisen, var Priser, som var bygget over en Beregning foretaget af Landøkonomisk Driftsbureau. Bureauets Regnskab stammer fra Brug, der hører til de mest veldrevne inden for Landbruget, og selvfølgelig har de mest veldrevne Brug — som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kr. Johansen) gjorde opmærksom paa — den mindste Produktionspris, det er saa ligetil. Jeg vil da ogsaa gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Mælkeudbyttet fra Bureauets Regnskab, der altsaa omfatter dem, der indsender til Bureauet, for 1943—44 var 3 212 kg, medens Gennemsnittet for hele Landets Besætninger kun har været 2 600 kg, en meget væsentlig Forskel, og

da jeg mener, at vi ikke kan basere Produktionsprisen alene paa, hvad man kalder Elitelandbrug, men snarere maa basere den paa et Gennemsnitslandbrug, er det ganske givet, at den Pris, som Landøkonomisk Driftsbureau er kommet til, i hvert Tilfælde ikke er for høj. Og at Udvalget i det andet høje Ting har været klar over det og har taget meget stærkt Hensyn til disse Tal fra Landøkonomisk Driftsbureau, ser jeg af, at Tallene ikke blev reduceret mere, end Tilfældet er. De er reduceret saaledes, at Smørprisen nu bliver 4 Kr. 80 Øre og Flæskeprisen 2 Kr. 90 Øre, og jeg er ganske overbevist om, at det er lykkedes Landøkonomisk Driftsbureau at klargøre for Partierne i Folketinget, at det er et rimeligt og sundt Grundlag, Lovforslagene bygger paa.

Hjemmemarkedsprisen skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, jeg vil henvise til den Betænkning, Folketingsudvalgets har afgivet, og Venstres Udtalelser i denne Betænkning. Dem kan jeg fuldt ud slutte mig til.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne rette en Tak til den Dygtigede Landbrugsminister for den Dygtighed, hvormed han har samlet de modstridende Interesser og ført disse vanskelige Forhandlinger igennem, saa at der er fremkommet et Resultat, som vi kan være tjent med at stemme for.

Dermed vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagene til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Det ærede Medlem Hr. Bjerg brugte i sin Tale den Vending, at de Forslag, man her gennemfører, betyder meget lidt for Landbruget. Det er jeg slet ikke uenig med det ærede Medlem i. Set paa Baggrund af hele den samlede Landbrugsproduktion betyder Ordningen relativt lidt; men hvad der kan betyde, og hvad der forhaabentlig vil betyde en Del for Landbruget og for Produktionen, er den Følelse af Tryghed ved Ordningen, som jo knytter sig til den Englandsaftale, der er skabt af en Kreds, man kan kalde Landbrugsgets sande Venner. Man maa derfor kunne forvente, at man nu gaar ind for en Agitation for en Udvidelse af Produktionen, medens man i Fjor, da en tilsvarende Overenskomst blev sluttet af den Mand, som efterhaanden fik Prædikat af Landbrugsgets Fjende Nr. 1, havde en helt anden Indstilling med Hensyn til, hvordan Landbruget skulde stille sig.

Derfor tror jeg for saa vidt det væ-